

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v pondeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. — Za inozemstvo celoletno K 30.—. — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglaševanje plača: polt vrtu 15 v, osmrtnica, poslana in zalivale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju posebni pogoji. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Plevna in Drinopolje pa Slovenci.

(L. 1877. in 1. 1913.) Napredek 36 let.

Dne 10. decembra 1877. je kapituliral turški junak Osman paša in Plevna je padla. »Slovenski Narod« je prinesel iz peresa urednika Josipa Jurčiča dne 12. decembra 1877 navdušen uvodnik, ki je danes prav posebno zanimiv.

»Slaven in radosten dan je danes za vsacega Slovana! Plevna je padla! Osman paša, najženijalnejši turški vojvoda je moral, sam težko ranjen, udati se Rusom, orožje položiti! Uničena so vsa upanja sovražnikov slovenskih, ki so se vezala z imenom Plevne! Slaven dan je in zgodovinski za celo Slovanstvo in za ves svet. Celih pet mesecev se je Osman v Plevni branil. Tri velikanske in hlabre šturme je odbil. Pred Plevno je teklo več ruske krvi, nego po vsem drugem bojišču vkup. Ime Plevna, prej neznano, slovelo bode odslej, dokler bode govorila zgodovina. Zmagala je tukaj nad divjo azijsko hrabrostjo slovenska vztrajnost, slovenska neupogljivost, slovenska boječnost!«

Tako se je veselil Josip Jurčič! Ali ni, kakor da bi pisal danes nam iz duše, ko je zdaj padlo še Drinopolje? Osman in Sukri paša, — Plevna in Drinopolje — povsod je trajalo obleganje pet mesecev — povsod so zmagali slovenski junaki! In zmagoslavje ter radovanje je bilo po slovenskih deželah ob padcu Plevne istotako, kakor danes ob padcu Drinopolja! V telegramih je poročal Josip Jurčič 12. dec.:

V Peterburgu so bile po vseh gledališčih ovacije in vse mesto je bilo razsvetljeno.

Mesto Zagreb je polno zastav. Velikanska radost. Nocoj (11. dec.) bo razsvetljava. Velikanski plakati naznanjajo pad Plevne. Vse mesto praznuje. Glasba bode svrala. Osnovni se je odbor »ad hoc«. Vse je na nogah!

V »Domačih stvarih« je poročal Jurčič iz Ljubljane:

»(Plevna je pala!) Ta veseli glas je šel na vse zgodaj po našem mestu. Videli in slišali smo čisto proste ljudi, kako so imenitnost stvari bolj razumeli, nego bi človek mislil. — Nemškutarji so žalostni in potrti.«

V uvodniku dne 13. decembra pa je pisal zopet Jurčič:

»Od vseh mest, trgov in vasi po celem slovenskem domovini se razlega radosten klic: Plevna je pala! In v teh tleh besedah se izgovarja veliko dejanje: bita je in dobljena je prva zares velika in odločilna bitka, ki uničuje starega dednega sovražnika Slovanstva, bitka dobljena za osvobodjenje slovenskih naših bratov

na jugu, za moralčno dvigovanje narodnega duha tudi nas avstrijskih Slovanov. Naše veselje zaradi tega svetovno-zgodovinskega čina sme in mora tem večje biti, ker smo še pred dobrimi par meseci, ko tretji ruski naskok ni bil Osmana v Plevni premikal, morali slišati in čitati, divje veselje Magjarov, smrtno strupeno škodljivost nemških vojsk in vseh neprijateljev našega rodu...«

V »Domačih stvarih« je poročal Jurčič:

»(Plevna pala). Samo ta vest je v terek v Ljubljani bila čitalnične prostore zvečer tako napolnila, kakor jih včasih najlepši veselilni program nji. Vse se je kar samo aranžiralo. Veselje nad veličim slovenskim činom nas je brez vsega klica skupaj vlečlo. Ko so pevci zapeli rusko himno, mogočno »Bože, carja hrani!« trčili smo navdušeni na zdravje Zveznika in prijatelja našega svetlega cesarja, ruskega carja osvoboditelja in njegove hrabre vojske. Tudi godba se je hitro improvizirala.«

In v isti številki »Slov. Nar.« dopis z dne 11. dec. iz Trsta, v katerem čitamo:

»Kakor blisk se je razširil veseli glas in ladje v luki, katere so slovenskega naroda, izobesile so na mah vse polno zastav, katere so oznanovale zmago slovenskega orožja. Judje in lahoni so zelo poparjeni. Na borzi je bil velik polom. Ako bodo jutri zvečer svitli ognji po hribih, ki krožijo slovenski Trst, posvetili daleč po širni Adriji, bode to le slavljenje velike ruske zmage... Pozlatili se bodo slovenski hribovi se svetlim ognjem zveze vsega naroda. Sinoč smo v raznih društvih napivali vspehu, zmagi južnih in severnih bratov. Živelo Slovanstvo.

Itd. Toda stojte, še nekaj! Jurčič poroča v »Slov. Narod« z dne 15. dec., da je narodna stranka v Ljubljani priredila, praznujoča pad Plevne, v čitalnici slavnosten banket, na katerem so govorili navdušene zdravice: dr. Zarič, dr. Ivan Murnik, dr. Karel Bleiweis, dr. Josip Jurčič, Fran Drenik i. dr.

Tako so proslavljali Slovenci padec Plevne 1. 1878. s članki, zastavami, banketom, petjem in govori! Tako so pred 36 leti Ljubljancem pogumno izražali svojo radost nad zmago Slovanstva. A takrat je bil občinski svet ljubljanski po večini še v nemški oblasti in župan je bil Nemec — Anton Laschan!

Zmaga bratov Bolgarov nad Drinopoljem pa je še vse večja in slavnejša, ker je bila težja in pomembnejša. Padla je ena izmed najmočnejših trdnjav na svetu, oborožena z najmodernejšimi utrditvami in s topovi najrafiniranejšega sistema. Drinopolje so branili junak Sukri paša in z njim 64 nemških moderno učenih častnikov!

In vendar: 1. 1913. se nismo zbrali v čitalnici, po hribih niso goreli kresovi, nismo zapeli »Sumi, Marica!«, ni bilo banketov, ne govorov, ne zastav! Kolik razloček od veselja pred 36 leti! — Tako nam je strah oledenel kri, da si ne upamo več javno pokazati, česa se veselimo!« je pisal te dni »Dan«.

Torej smo danes, po 36 letih, na slabšem, in — sram nas bodi!

Kdo je kriv tega? — Oj, Ljubljanci, vi zaspanci! Kako dolgo še? In kam jadrmo na ta način?? —

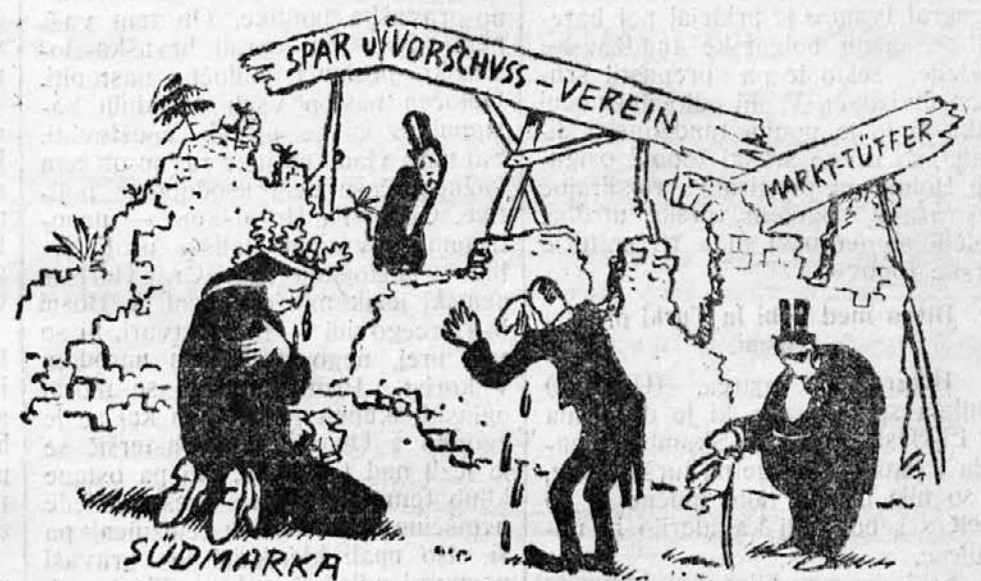
Mi pa kličemo: Slava, tisočkrat slava Bolgarom in Srbom, našim bratom!

Vojna.

Včeraj popoldne so nastopili zastopniki velesil v Cetinju, da naznanijo črnogorski vladi sklep velesil glede albanskih meja in radi obsestreljevanja. Bombardiranje Skadra se do tega časa še ni pričelo in v Petrogradu celo upajo, da kralj Nikola opusti namero zavzeti mesto, in govori se, da bodo s Petrograda v tem smislu nanj vplivali. V Petrogradu se vrše tajne konference Angleškega, avstrijskega poslanika in ruskega zunanjega ministra Sazanova. — Kakor kažejo turški listi, Turčija še noče priznati, da je premagana in zopet se agitira, da naj Turčija pred Cataldžo pokaže svojo moč ter da naj tam masčuje padec Drinopolja. Kakor je momentano razpoloženje: Turčija še ne misli na mir, in vlada se bo zopet obotavljala, boječ se izbruha revolucije, ki se vedno energičneje pripravlja. Seveda: škodo zavlačevanja odnesejo Turki sami. Kajti Bolgarji se ne šaljijo, ko groze s pohodom na Carigrad.

Kakor videti se s Turčijo ne bo mir sklepal, temveč mir se bo diktil. Vojne stroške pohoda plača Turčija; že danes so zahteve zaveznikov po vojni odškodnini glasnejše, kot so bile pred padcem Drinopolja. Kar se meje med Turčijo in Bolgarijo tiče, ponuja Bolgarija, da se bo držala daleč proč od Marmara.

Štajerski nemčurji in renegati

žalujejo nad velikim polomom, ki so ga doživeli na vel. petek v Laškem trgu in pojejo sledečo jeremijado:

O, jerum, jerum, oj, aj, aj!
Kaj bo zdaj, oj, kaj bo zdaj,
denarja več ne bo nazaj!
Jerum, jerum, oj, jej, jej...
zdaj je konec nemških mej,
zdaj ne pojde več naprej!...
Jerum, jerum, hi, hi, liij...
Vedno več je polomij.

Lij nam, britka solza liij...
Jerum, jerum, o, joj, joj!
ti ubogi narod moj,
kaj zgodi se zdaj s teboj!
Jerum, jerum, ujui, jui,
vsa Germanija žaluj —
nemštvo štajersko rešuj!
O, jerum, jerum...

skega morja, toda le pod pogojem, ako vevlasti sprejmejo mejo Midija — zaliv Xaros. — Kar se tiče Dardanel zahtevajo slovenski krogi v Rusiji, da začne ruska diplomacija to vprašanje razmotrivati.

HRABROST SRBSKE VOJSKE PRI ZAVZEMANJU DRINOPOLJA.

Belgrad, Pri Drinopolju je stal v največjem ognju 13 srbski polk, čigar dva bataljona, tretji in četrti, so imeli nalogo, da skupno z 52 bolgarskim polkom napadeta trdnjavo Jutepelar. Turki so s tako silo bruhali ogenj iz utrdbe, da se je moral bolgarski polk umakniti, in srbski bataljonoma je bilo zapovedano za vsako ceno vzdržati svoje pozicije. Omenjena dva srbska bataljona ne samo, da sta vzdržala svoje pozicije, temveč sta celo 25. t. m.

zutraj zavzela z naskokom Jutepelar. Srbske zgube so zelo velike.

Belgrad, 28. marca. Po vestih od vrhovnega poveljstva iz Sofije, je sestojala cela kavalerija pred Drinopoljem iz dveh srbskih divizij, po 600 konjenikov, skupno 1200 srbskih in 120 bolgarskih, ker se ostala bolgarska kavalerija nahaja pred Cataldžo in Bulairom. V mesto je vkorakala prva srbska kavalerija.

Pred Drinopolje je bilo v začetku poslano 62.000 srbskih vojakov; pri naskokih je bilo število manjše, ker jih je veliko poginilo, mnogo je bilo ranjenih in mnogo jih je obolelo. Bolgarske čete so štele okoli 50 tisoč mož.

Papas Tepe, so proglašali za nezavzeto trdnjavo — zavzela jo je pa donavska divizija z naskokom, dobivši pri tem velik plen.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

Ustanovljena leta 1881. v Ljubljani Ustanovljena leta 1881.

: obrestue hranilne : 4 3/4 % : brez odbitka rentnega :
: vloge po čistih : 4 4/0 % : davka. :

Rezervni zaklad znaša nad 800.000 kron.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

Improvizirana pogreba — ako je mogoče rabiti ta izraz o naših dičnih menihih — sta se nekoliko opotekala, ko sta šla proti travniku, pustivša za hrbtom zadnje hiše vsenčiliškega okrožja.

Noč je bila črna, in burja je žvižgala žalostno med vejami starih topolov, ki so rasti ob bregu potoka, vihočega se tam mimo.

Pijača, ki sta jo zavžila menih, jima je bila dala nekoliko poguma, čeprav dovolj, da nista vrgla svojega zaboja v prvi kot in stekla proti domu.

Toda kakor silno sta se bala Tibo in Luben, da bi se jima prikazal hudici ali da bi ju napadli ponočni lopovi — še silnejši je bil njiju strah pred jezo Ignacija De Lojola.

Stopala sta torej, bodreča se z raznimi premisleki in dajoča drug drugemu pogum, in obstajala ob vsakem najmanjšem šumu, da se stisneta plašno drug k drugemu.

Naposled je ležal pred njima travnik, poslednji cilj njune turobne poti.

Brat Tibo je postavil zaboj na tla.

Tla tega travnika so bila vedno

razteptana od igrajočih se paglavcev; zemlja je gledala gola in blatna izmed trave, ki je rastle le tuintam v svežih nedotaknjenih lisah.

»Uh!« je dejal Tibo. »Tukaj sva!«

»Nazadnje se nama pa le ni pripetilo nič zalega na najini poti,« je povzel Luben.

»Doselej ne, brate, toda povratek leži še pred nama!«

»Upajva, da bo še odprta kaka gostilna. Ali si opazil, častiti bratec, kako slan je strah?«

»Kako?« je dejal Tibo začuden.

»Reči hočem, kakšno želo dela človeku...«

»Brrr!... Reči moram, da sem žejen, najsi se bojim ali ne... Toda ako hočeva najti še kako gostilno odprto, kakor upaš ti, se morava požuriti, da izprazniva ta zaboj...«

»Kakor zaboj nesnage, je rekel prečastiti Ignacij De Lojola!«

Brat Tibo je bil med tem pokleknil. Luben se je spustil k njemu, in oba sta združila svoj napor, da odtrgata pokrov zaboja, ki je bil pribit.

Še tisti hip pa sta menih začela kričati od groze, strahu in bolesti hkratu.

Grozovit udarec z nevmčim trdim in grčavim je bil priletel po njiju tilnikih.

Osupla in preplašena sta planila Luben in Tibo pokoncu.

Zdajci ju je ošinil nov udarec po ledjih.

»Usmiljenje!« je zavekal Tibo. »O, vsi sveti angeli nebeski!« je zatulil Luben.

Toda ti klici so bili zaman kljub svoji veliki gorečnosti: noben angel jima ni prišel izkazati svojega usmiljenja. Narobe: železna roka je držala vsakega izmed menihov za ramo, in udarci so jima padali po glavah in po živilih kakor toča.

Jecanje in tuljenje je bilo takšno, da so meščani tam v daljavi hiteli zapirati ulice z verigami, meneči, da napadajo rokovanjci Univerzo.

Ko sta se Fanfar in Kokarder naveličala nabijati, sta izpustila svoji žrtvi.

Menih sta privzdignila svoji kuti in začela teči kakor dva preganjana jelena, za njima pa preganjalca, ki sta jima primazala zdajpazdaj še krepak udarec s palico.

Sele na koncu travnika, pri prvih hišah vsenčiliškega oddelka, sta ustavila Tibo in Luben svoj brezumni tek, čuteča, da sta rešena nadloge; toda takoj sta stekla dalje proti svojemu samostanu, kamor sta prišla vsa razbita in upehana in kjer sta ležala bolna cele tri mesece, deloma od udarcev, ki sta jih bila izkupila, deloma od prestanega strahu.

Kokarder in Fanfar sta se vrnila k zaboju.

Oba sta začela grebsti tla s svojimi bodali.

Po dobri uri dela sta bila izkopala dokaj globoko jamo, kamor sta položila turobni zaboj.

Nato sta zasula jamo z golimi rokami, ter poteptala zemljo.

Nato je prišlo Kokarderju nekaj na um.

Vzel je obedve glogovi palici, s katerima sta bila prala bogoljubna menih, zvezal ju z vrstico in napravil iz njiju križ!...

Ta križ je zasadil v poteptano zemljo, ki je zakrivala ostanke ubogega Stefana Doleta...

Kokarder in Fanfar sta bila v dnu sreča pobožna kristjana; vohče bi delal krivico rokovanjem tiste dobe, kdor bi trdil, da so bili v verskih rečeh svobodnejši od drugih ljudi.

Ko je bilo njiju delo opravljeno, sta se rokovanja naklonila — četudi bolj iz sočutja nego zaradi ceremonije — in zmolila očenaš, kakor sta vedela in znala.

Potem sta odšla.

Tako je dobil Dolet križ na grob, dasi bi sam morda ne bil maral zanj; in tako so bili njegovi ostanke pokopani po krščansko — kljub volji neusmiljenih menihov.

Križ je ostal na njegovem grobu še dolgo.

Nihče ni izvedel, nihče popraveval, kaj dela na tem pustem kraju, sredi tega poteptanega travnika.

Toda ljudje so se ga navadili, in paglavci so ga spoštovali na svojem igrišču...

XX.

Trahoarska vešala.

Z vso naglico sta se vrnila rokovanja v mesto in dospela v Dvor Čudežev, kjer sta spala do jutra.

Kokarder je bil že zarana na nogah in je zbudil svojega prijatelja.

Lantné je bil aretiran. Kokarder je hotel izvedeti, v katero ječo so ga vrgli.

Začel je poizvedovati po Manfredu; rekli so mu, da je izginil tudi on.

Hotel je prašati Ciganko, toda nihče ni vedel, kje se potika.

Veliko malodušje je vladalo med rokovanjci.

Kokarder je uvidel, da bo trajalo dolgo, preden jih bo spet mogoče pridobiti za novo aventuro.

Kljub temu je nadaljeval svoje poizvedovanje.

Vse dopoldne sta blodila s Fanfarom od Konsjerzrije do Šatleta, od Šatleta do Bastije, izkušaje izvedeti in razvijati vse čudeže zvijače, da bi izvabila iz kakega ječarja vsaj majhno vest o Lantnéju.

Okoli poldne sta se vračala tovariša proti Dvoru Čudežev, vsa trdna že in brez poguma vsled neuspešnosti svojih naporov; oba sta nesla v sru skrito željo, da bi se bilo zgodilo med njiju odstotnostjo kaj novega v deželi rokovanjčev.

(Dalje.)

Pri naskakovanju na utrdbe sta se najbolj udeleževala 13 srbski polk, ki je za polovico zmanjšani (!) in 20, ki je prvi pridrl proti glavnemu stanu Sukri paše in ga je tako pritiskal, da mu je Sukri paša ponudil predajo. Strašno borili so se junaki iz polka 4 in 7. Od prvega bataljona 7. polka je ostalo le nekaj mož.

SRBSKA ARTILERIJA PRED DRINOPOLJEM.

Belgrad. Srbska artilerija je igrala odločilno vlogo. Pred mesecem je bilo pod poveljništvom Milovanovića poslanih pet drinopoljskih baterij oblegovalnih topov z najboljšimi topničarji in poveljniki. General Ivanov je pridelal pet baterij pozicijam bolgarske tundžanske divizije, šesto je pa prepustil srbskim divizijam. V oni odločilni nočni bitki, ki jo je vodila tundžanska divizija, so ravno srbski topovi osigurali Bolgarom prodiranje, razdirajoč s strašnim ognjem turške utrdbe. Uničili so na prvi mah tri najtežje turške topove.

Bitka med Srbi in Turki pri Ljušmi.

Belgrad, 28. marca. (Uradno.) Majhna srbska četa, ki je prodirala od El-Basana ob reki Skumbi, je zadel v okolici Ljušme na turške čete, ki so bile trikrat tako močne in so imele s seboj tudi kavalerijo in mitraljeze.

Srbi so nasadili takoj bajonete na puške in naskočili Turke. Bitka je trajala od ranega jutra do 11. dopoldne. Turki so bili popolnoma poraženi in so imeli velikanske izgube. 325 vojakov in 8 oficirjev je bilo vjetih.

Srbi so imeli 60 mrtvih in ranjenih, med njimi dva ranjena stotnika. Domneva se, da so bile to čete Džavid paše, ki se pogaja s Srbi glede predaje.

Petrograjska poslaniška reunija.

London, 29. marca. Danes se vrši prva seja petrograjske poslaniške reunije, ki bo razpravljala o bolgarsko-rumunskem konfliktu. Rumunski krogi pričakujejo, da pade odločitev že v drugi polovici prihodnjega tedna. Rumunski ni zadovoljna z bolgarsko predlogo in zahteva za vsako ceno Silistrio.

Grška ne reflektira na Valono.

Atene, 29. marca. Grška vlada je sporočila velevalistam, da ne reflektira na Valono, pač pa zahteva odločno pristanišče Santa Quranta, ki je za Grško neobhodno potrebno.

Dnevni pregled.

Trikrat v enem tednu je bil »Dan« konfisciran. Ljubljanski državnik bo v tem kmalu dosegel rekord. Citirali bi mu lahko na stotine takih stajkov, kakor so bili včeraj zapljenjeni iz nekonsfisciranih avstrijskih listov. Toda v Ljubljani ne smemo pisati, kakor drugod. Te konfiskacije pa so za »Dan« najboljšje znamenje. Iz tega vsak lahko razvidi, da je »Dan« dober list, ki pove resnico brez ozira na levo in desno. Pri nas se namreč vse, kar je dobrega zatira, kar je slabo, se podpira. Slabi diplomati so dobro plačani — dobri nasveti pa se zavračajo, dasi bi se bili v petih mesecih lahko že kaj naučili. Slabi listi, ki z lažmi škodujejo ugledu države, dobivajo podporo — dobre liste pa hoče vlada s konfiskacijami uničiti. Sploh je pri nas tak sistem: za ne potrebne stvari je denarja dovolj

Njene oči ...

Fran Radešek.

»Čegav si, fantek! Kje imaš mamo? Ne, ne jokaj, saj te hočem peljati k mami, ne boj se ničesar!«
»Tu imaš sladkor, vzemi ga! Ne boj se nič! Samo povej, kje imaš mamico?«

Tako in enako sta tolažila dva gospoda malega šestletnega fantiča, obkoljenega od gručice radovednežev v Dubrovniški ulici.

Zgubil je mamo in plakal ...

»U-u-u...!« in debele solze iz lepih črnih oči so mu drle po licu.

Polagoma se je vendar potolažil, vzela je bonbončke, enega si dal v usta, druge pa je stlačil v žep svoje — še precej čedne suknjice. Oči si je obrisal kar z rokavom in končno se je vednar posrečilo njegovim nadlegovalcem, da je — še vedno nekoliko ihtel — zajekal:

»Mama je v Topčiderju.«

»Kaj pa dela tam?« vpraša ga gospod.

»Mama je rekla, da gremo na sprehod v Topčider in ko smo prišli tja, pustila me je mamica na stezi in rekla, da se takoj vrne.«

»In ti si prišel sam iz Topčiderja v mesto?« ga zopet vpraša detektiv.

»Sam«, odgovori deček tiho, pripravljajoč se zopet na jok.

— vse drugo pa naj bi poginilo. Toda naša javnost ve, kako je danes pri nas in zato je bil ta teden »Dan« skoraj vsak dan razprodan.

»Kaj bo, kaj bo« je zdihoval gospod baron — vsi slovenski listi pišejo protiaustrijsko — noben ni zadovoljen z vlado in z diplomacijo.

— »Začnimo konfiscirati« — je rekel gospod cenzor. »Torej konfiscirajte,« je rekel gospod baron, Mi pa pravimo: To ne bo pomagalo. — Krivič in napak ne bomo odobraval. Dajte nam, kar nam gre, pa bomo hvalili vašo pravičnost in diplomatičnost.

Klerikalno-pravaški shod v Opatiji je pokazal vso praznost klerikalno-pravaške politike. Ob tem važnem času bi morali hrvaško-slovenski poslanci odločno nastopiti. Odločen nastop vseh narodnih zastopnikov bi se moral upoštevati. Saj naša vlada na jugu ravno ob tem važnem času dela usodopolne politike. Čuvaj na Hrvatskem — nepotrežno sovražno stališče proti Srbiji — postopanje proti Črni Gori — nemški jezik na železnih v Bosni in Hercegovini — to so stvari, ki so vse prej, nego državi in narodu v korist. Proti temu bi se moral oglasiti skupen protest. In kaj se je zgodilo v Opatiji? Dr. Šusteršič se je jezil nad Čuvajem, ki pa ostane kljub temu na svojem mestu. Glede nemščine na bosanskih železnih pa si niso upali klerikalci in pravaši postaviti odločnih zahtev. To so zastopniki jugoslovanstva. Pravaše je včeraj »Pokret« dobro obdelal. Vsi listi se čudijo pohlevnosti, ki je vladala v Opatiji. (Kdor čaka darov, je seveda pohleven.) Mislili smo, da bodo klerikalci in pravaši dosegli kakih uspehov, sedaj pa vidimo, da je njih edini namen služiti sebi in sklicevati katoliške shode, kakor ga je razglasil tercialsko sestavljeni oklic v velikonočni št. »Slovenca«. Na ta način pojdejo razmere na jugu svojo pot naprej — nikakega odpora ni več!

Draginjska doklada in štajerski učitelji. Štajerski deželni odbor je sklenil vzeti v pretes vprašanje draginjskih dokladov, uslužbencem in ljudskošolskim učiteljem, kakor hitro se vsled »male finančne preuredbe« pobojša finančni položaj štajerske dežele, ako deželni odbor vsled obstrukcije ne bo imel prilike, da bi uredil to vprašanje, ga izvrši deželni odbor na lastno pest. (Op. ured. klerikalcem bi radevolje privoščili to — blamažo.)

Izobraževalna društva S. K. S. Z. delajo vedno huje za poneumnjevanje naših ljudi. Kjer prirede kakšno veselico, povsod imamo kakšno neumno, v klerikalnem duhu napisano igro. »Marijin otrok« itd., to je ono razvedrilo, ki ga dajejo našemu ljudstvu. Še nekaj časa, pa bodo še klerikalni tamburaši začeli pri mašah igrati.

Ali je res? Kot se nam nakladno poroča, je baje javni obtožitelj v Mariboru, g. c. kr. drž. pravnik dr. Duchatsch dvignil proti osvobodilni razsodbi v obravnavi »Brezočnik« ničnostno pritožbo. Če odgovarja stvar resnici, bo na vsak način vredno, baviti se z njo še nekoliko obširneje. Vederemo!

Klerikalci rešujejo Ptujsko polje pa seveda samo v »Straži« in »Slov. Gospodarju«. Je to zelo žalostno, da si klerikalci ne morejo pomagati drugače. Proti žganju vedno gromito, storijo pa nič v odpravo. Pa bo zopet »Straža« pisala, da čaka Ptujsko polje na — klerikalce. No sedaj se koljejo ljudje radi šnopsa,

potem pa se bodo — iz »krščanske« ljubezni...

Napredek. Pri občinskih volitvah v Črešnjevcu nad Slov. Bistrico, so zmagali Slovenci v 1. in 3. razredu. V 2. razredu so prodrli Stajercijanci pod vodstvom renegata L. Kresnika. Kdaj zginejo še ti ostanki?

Od Juž. železnice. Prestavljeni so: pristav F. Ulčnik iz Ptuja v Krivovrbo na Koroškem; asistent Fr. Oberstein iz Celja v Ptuj; proviziorni asistent Rudolf Pliberšek iz Št. Jurija na Pragersko.

Težko se poškodovale. Ko je hotel na Veliko soboto 43letni oženjeni tovarniški delavec Anton Kunstel v predilnici v Litiji po dokončanem delu osnažiti neki stroj, ga je valj zgrabil za levo roko, potegnil mu jo v stroj in odtrgal.

Smrtonovarne poškodbe je dobil na Veliki petek zvečer 72letni kajzar Ivan Gril iz Razpoka pri Moravčah. Gril se je namreč začel prepirati z nekim kajzarjevim sinom, ki ga je med preprirom sunil večkrat z nožem in ga s tem težko poškodoval.

Ljubezniv oče. Na Veliko nedeljo je prišel neki židarski pomočnik iz Spodnje Hrušice pijan domov in se je začel prepirati s svojim 20-letnim sinom. Med preprirom je oče potegnil iz žepa nož in je sunil z njim svojega sina v rebra in ga znatno poškodoval.

Mrtvega so našli. Dne 26. t. m. zjutraj so našli 31letnega samskega rudarja Jožeta Drea iz Semnika pri Aržišču v njegovi podstrešni sobi mrtvega. Dreo je ležal na tleh poleg svoje postelje. 26. t. m. ponoči je prišel od obiska svojih staršev domov, na kar je takoj šel v svojo sobo, kjer so ga zjutraj dobili iz nosu krvavečega. Kaj je pravi vzrok smrti, se še ne ve.

Napad. Posesnikovega sina Iv. Briceja iz Bizovika so pred kratkim napadli domači fantje brez vsakega vzroka z gnojnimi vilami in poleni. Bricej je pri tem zadobil več znatnih poškodb. Fantje so napravili to v pijanosti.

Poskušeni rop. Pri Spitzerjevi parni žagi na Rogu je za delavce postavljena večja kantina, v kateri sta bila dne 17. marca t. l. France Sadar in France Marink. Sadar, ki je sicer varčen in priden, se ga je pošteno nalezlo, Marinku pa ni šlo vino tako v glavo. Nekako okoli devetih zvečer je odšel Sadar v svojo nedaleč stojičo kočjo, Marink jo je pa pobral kmalu za njim, vendar je našel Sadarja v svoji postelji že spečega. Planil je nanj in ga tepel in davil.

Za nekaj časa se je pa le posrečilo Sadarju, razkleniti Marinkove roke od svojega vratu. V tem hipu je začel kričati na pomoč. Tega se je Marink zbal in je zbežal z Roga stran popustivši službo. Sadar je nekoliko poškodovan. Ker ni bilo preje med njima nobenega prepira, in ker ima Sadar nekaj prihranjenega denarja, mislijo, da je Marink hotel Sadarja oropati. Pravijo, da se je orožnikom posrečilo vjeti Marinka na begu.

Hudoben mož je Jože Grivec. Priženil se je v Golobinjak pri Mirni peči. Kmalu pa je začel pretepati svojo ženo Rezo. Vedni prepri so ga priveli, da je odšel na Gorenje Stajersko na delo. Čez dalje časa je prišel domov. Žena je mislila, da se je pobojšal in mu je prišla naproti na mirnopoški kolodvor. Že med potjo pa se je začel z njo prepirati in jo je pošteno nabunkal, predno sta bila še doma. Potem se je vrstil pretep za pretepom. Ko ni mogla žena več prenašati mučenja, se je sodniško ločila od njega. Od tega časa je šele hud

Jože Grivec na svojo ženo. Zažugal ji je, da ga bo že pomnila in da ji bo delal škodo, kjer li bo mogel. Reza Grivca ima tudi en vinograd. Ko je prišla dne 12. marca v ta vinograd, delat, je našla 33 najlepših starih trt porezanih. Poznalo se je, da so bile porezane šele v pretečeni noči. Škoda znaša nad 150 K. Ničle ne vrača krivde na drugega, kakor na Jožeta Grivca, ki je menda zalo maščevalen.

Črn mož. V vasi Mraševo blizu Valtevasi na Dolenjskem pripovedujejo že kake tri leta, da je v gozdu divji mož, ki lovi šolarice. Dne 18. marca so šle mraševske deklice zopet v šolo v Valtovo. Ko so bile sredi gozda, je zopet prišel po stranski gozdni poti črn mož, prijel 10letno Frančiško Zbašnik, jo vlek s sabo in jo oskrnil. Njene tovarišice so seveda vse prestrašene zbežale in prišle po velikih ovinkih skozi vas Prapreče po veliki zamudi v šolo. Starši so naznanili zadevo orožnikom, ki so prišli prav kmalu na sled tem nezasišanim lopovščinam. Prijeli so namreč 20letnega posestnikovega sina Franceta Raubarja iz Jurke vasi, ki so ga deklice spoznale za skrunilca mladih otrok. Skozi tri leta se je mazal z ogljem in prežal kot pravi strah šolske mladine v gozdu na šolarske deklice. Izprijenec sicer taji, da bi imel tudi druge zločine na vesti, a mu to ne bo mnogo koristilo. Orožniki so ga spravili v ječo v Novo mesto, kamor mu zaslepljeni starši še približajo v hrani donajašo. Vsa okolica se je oddahnila, da so prijeli tega izkvarjenega človeka, na račun katerega so že mnoge nedolžne osebe prišle na slab glas, ker so jih osumili teh zločinov.

Družbi sv. Cirila in Metoda je daroval ženin g. Karol Slanovic, tovarniški uradnik na Jesenicah, o poroki z gđe. Mar. Plahutarjevo 5 K 76 v. »Obmejna straža« v Štarmarju je nabrala za C. M. družbo pri prvem običnem zboru 10 K. Podružnica ljubljanske kreditne banke v Celju je nakazala od neimenovane stranke 25 K družbi za piruhe. Za »vojno odškodnino« v smislu poziva C. M. podružnice v Matenji vasi je poslal 2 K g. Ant. Požar, sodni oficijant v Trstu. Hvala!

Za C. M. obrambni sklad so se nadalje prijavili sledeči p. n. gg. in društva: 1088. Kamen pok. gospe Jedret Pretnarjeve, roj. Vodnik, plačano 200 K; 1089. Podr. družbe sv. C. in M. v Nabrežini, plačala 200 K; 1090. obitelji Fran Mikeliča v Rojnu, plačala 200 K; 1091. Kamen ge. Jele dr. Murkove, roj. Serbec v Gradcu, plačano 200 K.

Iz Celja. Pri davč. referatih po Sp. Stajerji se sedaj na novo sestavlja evidenčni kataster za zemljiški davek. Po raznih krajih pa se pritožujejo, da opravljajo to delo uradniki, ki niso slovensčine ali ne dovolj zmogni, ali ne dovolj nabobraženi, da bi jo dovoljno rabili. Posebno imena naših katastralnih občin se pačijo. Stara, lepa, slovenska imena ne vplajo več in vpisujejo se na prvo mesto grde tuje in potem zveržena in po nemških tujkah spučena prvotna imena. Zgani-mo se!

Iz Ptuja. Iz računskega sklepa »Hranil, in posojil. društva v Ptuj« za leto 1912. posnemamo sledeče: Zavod je dokončal 29. leto poslovanja. V letu 1912. je bilo prometa okroglo 6.417.006 K. Koncem leta je bilo zadružnikov 4413 in so imeli 76.177 K vplačanih deležev. Hranilne vloge so znašale koncem leta 3.152.176 K, posojila pa 2.906.727 K. Naložen denar, vred. papirji in goto-

vina 275.353 K. Rezervni sklad ima 282.000 K, pokojninski pa 60.000 K. V dobrotelne namene je od čistega dobička določenih 6907 K.

Polzela v Savin. dolini. Nemška tovarna Prym je delo opustila. Od-slovljenih je do 400 delavcev in mnogo voznikov, ki so imeli zaslužka pri tem podjetju, a bili politično popolnoma brezpravni ter prisiljeni, voliti z Nemci. »Schulvereinska« šola je s tem postala nepotrebna in če se je malo pobrigamo, jo bodo morali popolnoma opustiti. Posebno še opozarjamo našo javnost, da je poslopje v katerem je ta šola nastanjena, na prodaj.

V Mariboru se vrši danes občni zbor S. K. S. Z. Klerikalci že delajo tedne in tedne sem velikansko reklamo. V ta namen ji pride še posebno prav oseba poslanca Povšeta, kojega slikajo svojim backom kot kakšnega culukaferja. O stvari, za katero se tolikanj bojna, bomo tudi mi poročali. Radovedni pa smo že danes, za koliko in kolikokrat da se bodo zmotili klerikalni listi.

Živine ali — ljudje? Nekaj, kar mora pretrpeti človeško živčevje do skrajnosti in osupniti tudi najhladnokrvnejše, opazamo v zadnjih časih: vojaške samoumori! Rekorde v c. kr. avstrijski armadi dosega nedvomno 7. infant. pešp. v Gradcu. Kako dolgo je temu, kar smo poročali, da se je tamkaj doigral sedmi samoumor? Komaj, dobre tri tedne in že imamo osmi! Dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer, je v imenovanem polku ustrelil sam nase pešec J. Stefler iz svoje službene puške strel, ki ga je v pravem pomenu besede — prestrelil. Težko ranjenega so prepeljali v bolnico. Zeleli bi, da se oblasti nekoliko bolje pobavijo s temi dogodki.

Vsled opeklin umrla. V Št. Pavlu pri Gornjem gradu je prišla 75 let stara prevžitkarica Barbara Potočnik k posestniku — sorodniku v Gor. grad. Ker je sedela preblizu peči so se ji v noči vneli razni deli oblek tako, da je vsled opeklin umrla.

Najden utopjenec. V Vuhredu pri Marenbergu je našel posestnika sin M. Kralj truplo utopjenca. Glava je manjkala, truplo je bilo nago razun nog, ter je moralo biti v vodi že najmanj 6—10 mesecev, ker so se razni kosovi mesa že ločili s telesa. Sumijo, da se je zgodil velik zločin.

Stekel pes. V Mariboru je popadel nek stekel pes delavca Vresnika, nekega mešetarja in še več drugih pasantov. Nevarno žival je vstrelil neki kazniški paznik. Ker je steklina dognana, pridno iščejo po popadenih.

Svojega gospodarja zabodel. V Mariboru je petkrat zabodel svojega gospodarja Dernovška, iz službe odpuščen hlapec Likavec. Storil je to iz maščevanja ter pobegnil iz mesta.

Ljubljana.

— **Pravi Hofrat** »z naslovom in značajem« se je po vsej priliki te dni trudil po Ljubljani za Rostoharjevo »Albanijado«.

— **Osební prijatelji** Rostoharjevi »najstrožje obsojajo nezasišano postopanje« njegovo, govore o »podli njegovi denunciaciji«. Citiramo deslovno: »V polnem obsegu odobravamo Vaše jugoslovansko gibanje ter se mu v polnem obsegu pridružujemo«.

— **Bela nedelja** naj spominja vsakega Ljubljančana in vsakega Slovenca, da je bilo na to nedeljo

Bila sta v njenem stanovanju.

— Kronisti dnevnikov so beležili kratko vest: Gosp. N. N. rezervni-kavalerijski poročnik, ki se je včeraj vrnil z bojišča na krajši dopust, našel je svojo soprogo v spalnici z nekim tujim gospodom, katerega je nevarno ranil z ostjo svoje sablje... itd. Minulo je nekoliko mesecev.

Pred neko trgovino je vse živo. Kaj je tam? Stražnik aretuje neko gospo, katera ravnodušno a vendar z glasom obupa mirno ukaže:

»Idiva!«

Odšla sta na policijski urad.

Kaj se je zgodilo?

Zbirala je darove za Rdeči križ s ponarejeno listino, dokler ji niso prišli na sled ter jo prijeli.

Sedi v ječi v preiskovalnem zaporu s svojim dveletnim sinčkom. Po onem usodopolnem dnevu, ko jo je našel njen soprog v objemu drugega, zapustila je z detetom za vedno stanovanje svojega soproga in se nastanila pri svoji prijateljici.

Nevarna kakemu delu in vsled velike stiske, lotila se je ponarejanja zbiralnih listin, s katerimi je nabrala par sto kron...

Sedaj sedi v ječi... Bojna vira ne pozna rodbinske sreče, ampak ničel vse, kar najdejo le-dene in hladne oči — neusmiljene usode.

kapitan pešpolka na njen pogreb.

Za nekaj tednov pozneje padel je, zadet od sovražnikove kroglice, junak za domovino na bojnem polju pod obzidjem Drinopolja.

Mali Dragoljub Sokolovič je sam na svetu žrtev onih strašnih in neusmiljenih oči — krute usode...

Tudi njega so našle, dasi je majhen in — nedolžen...

»Klanjam se gospa«, pozdravi visokorasel mladenič kakih trideset let star nasproti mu prihajajočo — za par let mlajšo — damo, nudeč ji že od daleč svojo mišičasto desnico, v levici pa je držal mal, trd klobuček.

Vse njegovo nepriljudno in živahno vedenje kazalo je na pravo parizko eleganco in priučeno kavlistvo. Dostojanstveno se je priklonil, hoteč ji poljubiti nežno malo ročico, katero je — priprosto a vendar čedno — oblečena lastnica hitro skrla za hrbet, pri tem pa je zarudela kot navajna nedolžna deklica v vaški cerkvi, če se obrne na moško stran.

»Dobro dan, gospod Nemanič! Kam pa Vi?« odgovori ga gospa, da zakrije svojo zadrego.

»Domov, draga gospa«, odvrne ji nagovorjeni, potem pa hitro doda:

»Oprostite, da sem tako prost, da pounidim Vam svoje spremstvo do Vašega stanovanja, ker Vam imam mnogo, mnogo zanimivega povedati.

A propos! Ali ste že čuli o gospodič-ni Stani, ki je bila prej Vaša in moja prijateljica? Včeraj se je zaročila.«

In ne čakaje odgovora vzhopil je korak ter se obrnil v smeri k njene-mu stanovanju. Mehanično mu je sledila.

»Tako?! In s kom neki?« vprašala je radovedno in vprla svoje lepe oči v njegove.

Pogleda sta se srečala, njega pa je nekaj streslo. Postajalo mu je vroče. Čim bolj se je pritiskal k njej, nalslanjal se na njeno mehko, toplo roko, tembolj mu je silila kri v glavo. Tisočere misli so se mu podile po glavi, na odgovor je seveda popolnoma pozabil.

Na ponovno njeno vprašanje, je le kratko odgovoril in zopet molčal.

Med temi vsakdanjimi in kratki-mi pogovori dospela sta polagoma v bližino njenega stanovanja.

Tu je prišel zopet k sebi, vrnila se mu je prejšnja zavest in seveda tudi pri njem itak navadna gostobesednost.

Govoril ji je o vojski, o zabavah itd., dokler nista dospela do hiše njene-ga stanovanja, kjer se je instinktivno vstavila.

Toda on se ni dal motiti v svo-jem delovanju in je med živahnim pogovorom prekoračil prag veznih vrat. Obotavljaje se — a vendar brez moči — sledila mu je ona.

dne 29. marca po kratki bo-
lezni preminul.
Pogreb nepozabnega bo v
ponedeljek, dne 31. marca ob
5. uri popoldne iz deželne bol-
nice v Ljubljani.
Draga ga pokojnika pripo-
ročamo vsem v blag spomin.
Studenec, 29. marca 1918.
Globoko žalujoča rodbina.

Pomočnika in učenca
sprejme takoj proti dobri plači
J. Wider, vrtnar,
Ljubljana, Šelenburgova ulica.

Samokrateg čas
se prodajajo pri
R. Kollmann
Sodna ulica št. 4, III. nadst.
platenina, sukno, tepihi, zagri-
njala, obleke za gospode in de-
čke, perilo in damski plašči
nizko pod nakupno ceno.

Narodna kavarna
naznanja cenjenim gostom, da
bo nastopila s 1. aprilom 1913
nova
dunajska elitna
damska kapela.
Začetek točno ob pol 9. uri zvečer.
Fran Krapeš.

Krojaštvo
Ivan Kersnič
v Ljubljani
Sv. Petra cesta 32, I. nad.
(poleg kavarne „Avstrija“)
najnovejše mode, solidno
delo, zmerne nize cene,
znano pohvalna postrežba.

Kolesarji! Pazite,
da ne padete v roko raznim špekulan-
tom in ne dajte se pre-
motiti pri nabavi kolesa od papirnatih obljub, dokler
se niste ogledali mojo veliko zalogo prvovrstnih in
originalnih „**Es-Ka in Adler**“ koles.
Blagovolite si torej ogledati in prepričali se bode-
te, da se najboljša in primerno najcenejša kupi samo
pri strogo solidni tvrdki
ANA GOREC
špecialna trgovina s kolesi in deli
Ljubljana, Marije Terezije cesta 14
(Novi svet).
Zahtevajte cenik. Največja izposojevalnica koles.

Konfekcijska trgovina
Maček & Ko.
založniki c. kr. priv. južne železnice
Ljubljana, Franca Jožefa c. 3
priporoča veliko iz-
biro spomladanskih
novosti za gospode
in dečke.
Strogo rečna postrežba. Najnižje cene.

Kupi se rabljeno moško in žensko
kolo.
Kdo, pove „Prva anončna pisarna“.
Najfinjši **ŠPIRIT**
iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po
nizki tovarniški ceni veležganjarna
M. ROSNER Co.
v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Modistinja
Minka Horvat
Ljubljana, Stari trg
priporoča cenj. damam različne
slamnike
po najnižjih cenah. Sprejema tudi
vsa popravila in jih izvršuje točno
in najceneje. — Za obilen obisk
181 se priporoča
MINKA HORVAT.

Med. univ.
dr. Benj. Ipavic
strokovni zdravnik za ženske
bolezni in porodništvo
se je preselil
na Mestni trg št. 3
poleg „Rotovža“.
Ordinira od 10.—12. in od 3.—4.

Kdor hoče imeti res za-
nesljivo in trpežno
uro, fino izdelane
veržice, prstane
I. t. d. naj ne
prezre
tvrdke
Ivan Ravnihar, urar
Ljubljana, sv. Petra c. 44

V plačilne težkoče zašli trgovci
in industriji
se ranžirajo
najhitreje in popolno diskretno
in se v to svrhu tudi denar pre-
skrbi.
Vprašanja pod „Filijalka Ljub-
ljana“ na upravo „Dneva“.
146

Dober tek
je dobra stvar!
Zanemarjaj je nikár!
Dober tek
imaš vsak dan, ako vžlvaš
FLORIAN
Zelodčni liker „FLORIAN“ je
pripravil tek in prebavo mar-
sikomu, ki je zamán kupoval
draga in neprijetna zdravila!
Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Ceno posteljno perje!
Najboljši češki nakupni vir!
1 kg sivoga, dobrega, pu-
ljenega 2 K; boljšega 2-40
K; prima pol-
belega 2-80K;
belega 4 K;
belega puha-
stega 5-10 K; velefinega snežnobelega,
puljenega, 6-40 K, 8 K; puha sivoga
6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfi-
nejši prsni puh 12 K. Naročila od 5 kg
naprej franko.
Zgotovljene postelje iz gostonitega
rdečega, mo-
drega, belegaali rumenega nankinga,
pernica 180 cm dolga, 120 cm široka,
z dvema zglavnicama, 80 cm dolgi,
60 cm šir., polnjena z novim sivim,
prav slano vitnim puhastim perjem 16 K;
napol puh 20 K; puh 24 K; posamezne
pernice 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglav-
nice 3 K, 3-50 K, 4 K. Pernica, 200 cm
dolga, 140 cm široka 13 K, 14-70 K,
17-80 K, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga,
70 cm šir. 4-50 K 5-20 K, 5-70 K, spodnja
pernica iz močnega, črtastega gradla,
180 cm dolga, 116 cm široka 12-80 K,
14-80 K. Razpošilja se po povzetju, od
12 K naprej franko. Lahko se franko
zamenja za neugajajoče se vrne denar.
— Natančni cenovniki gratis in franko.
S. Benisch, Dešenice 790, Češko.

Slovenci! Spominjajte se naše prekoristne
Ciril in Metodove šolske družbe!
Proti ugodnemu plačilu na obroke!
Preproge, posteljne oprave, zavese, blago za moške in
ženske obleke, narejene obleke (konfekcija), perilo za
moške in ženske, platneno blago itd.
Na željo pošljem zastopnika na dom. Zadostuje dopisnica.
Landskroner & Bochner Ljubljana, Sv. Jakoba nabrežje
št. 39.

V angleškem skladišču oblek
O. BERNATOVIČ, LJUBLJANA,
Mestni trg šte. 5.
dobite največjo izbero pomladnih kostu-
mov in bluz za dame in deklice, raglanov
in oblek za gospode in dečke kakor tudi
obleke za otroke.

Izgotovljene obleke
površnike, pelerine za moške in dečke. Fine vrhne jo-
pice, cele obleke (kostume) in posamezna krila za ženske
v manufaktorni in konfekcijski trgovini
„Pri Škofu“ v Ljubljani,
na vogalu Medene ulice in Pred Skofijo št. 3 (nasproti gostilne
„Pri Sokolu“. — Podružnica tvrdke R. Miklauc.
Velika izbira. — — Stalne nizke cene.

Pozor, kolesarji!
Pred nabavo kolesa ob bližajoči se seziji si izvolite pogle-
dati mojo največjo zalogo vsakovrstnih in najfinjših Puchovih
koles (edno zastopstvo) in prepričali se bode-
te o izborni
kvaliteti. — V zalogi se dobe vse kolesarske potrebščine in
vsa popravila se izvršujejo v lastni mehanični delavnici.
Torej pozor, najboljši in najcenejši nakup le pri tvrdki
Fr. Čuden, Prešernova ulica!
Poleg tega tudi najfinjši šivalni stroji.
— Pouk za vezenje brezplačno. —
Naročate cenike za kolesa, šivalne stroje, ure in zlatnino, tudi
po pošti prosto.

J. Kette
= Ljubljana =
Franca Josipa cesta št. 3
nova specialna
= modna in =
športna trgovina
za gospode in dečke
priporoča pravkar došle novosti za pomlad.